

LIETUVOS RAŠYTOJŲ SĄJUNGOS LEIDYKLA

pasakų parkas Simonas Bernotas

eilėraščiai

Projektą finansuoja

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

Viršelyje ir iliustracijoms knygos viduje panaudotas Jono Jurciko tapybos darbas „Tvora“, 2015 m., drobė, akrilas, 200 × 250 cm, MO muziejaus kolekcija

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn. Draudžiama šį kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose. Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt.

ISBN 978-609-480-384-0

© Simonas Bernotas, 2023

© Deimantė Rybakovienė, dizainas, 2023

© Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2023

Mano parkuose – mirtinas miegas, apsnūdę tvenkiniai
po vidurdienio saule, kur dūzgia daugybė vabzdžių ir mane
slegia gyvenimas, ne kaip kankynė, bet kaip fizinis skausmas,
kuris turi išsiskaudėti.

Tolutėliai rūmai, mažslūs parkai, alėjų siaurybė tolumoje,
negyvas akmeninių suoliukų grožis tiems, kurių nebėra –
pražuvusi prabanga, išblėsęs žavesys, prarastas spindesys.
Mano pamiršti norai, o, kad galėčiau vėl patirti tą liūdesį,
kurį jaučiau svajodamas apie tave.*

Fernando Pessoa *Nerimo knyga*

* Iš portugalų kalbos vertė Audrius Musteikis.

apie draugus sužinai iš jų eilėraščių
apie pasaulį išgirsti iš medijų

dabar jau žinau

tu vis dar vienas tų
laviruojančių tarp vakar ir rytdienos

viskas arba nieko šiandien
svyra į niekio pusę viskas

niekada sau vietos nerasi
blaškysies blaškysies blaškysies
menkas tavo prakeiksmas

šviesa spurda viduje
menka paguoda

dabar jau žinau

apie draugus iš jų eilėraščių
apie pasaulį iš medijų

burtas mestas

Žodis pasiryžęs mirt už Žodyną
Žodis tampa savanoriu praeina apmokymus vyksta į frontą
Žodis ne žvirblis
Žodis ginklas durklas kastetas karabinas ragatkė ar bet koks kitas žodis
Žodis niekada neprašauna
Žodis žudo nevykusius pranašus ir jų sekėjus
Žodis paliečia širdį ir kitus vidaus organus
Žodis nesiteisina nepriešgyniauja nesiginčija
Žodis nugali
Žodis gauna paaukštinimą dabar jis ŽODIS
ŽODIS užstringa
ŽODIS nemiega nevalgo nešika
ŽODIS išsprūsta ne laiku ir ne vietoje
ŽODIS įsipainioja tarp kitų žodžių ir lieka nepastebėtas
ŽODIS jaučiasi nebereikalingas
ŽODIS bijo būti išbrauktas
ŽODIS dezertyuoja
Žodis sugrįžta namo o ten taip tuščia tuščia tik šuo
Žodis gauna žinią kad fronte žuvo prasmė
Žodis reiškia gilią užuojautą
Žodis ateina į laidotuves atneša baltų gėlių vainiką su juosta liūdi vaikai
Žodis pagerbia prasmės atminimą tylos minute

Žodis rašo memuarus atgamina daugybę žodžių
Žodis nusipelno pagiriamojo žodžio už nuopelnus
Žodis tariamas nurausta
Žodis nieiško savęs kišenėje nes ten tik parako likučiai
Žodis netenka galūnės per teroristinį išpuolį
Žod kenčia
Žod ištveria
Žod tampa donoru dovanoja o ir d
Ž miršta paskutinis